

[Halvdan Hendriksen.]

ting, giver udtryk for. Jeg er helt ud enig i, at det er nødvendigt at gå frem med varsomhed og nænsomhed, når forslagene indhold skal føres ud i livet, men jeg føler mig overbevist om, at administrationen fuldtud er klar over dette forhold.

Det er forståeligt, og det har jo også vist sig at være nødvendigt, at de fleste af forslagene er udarbejdet som en art rammeforslag, hvor meget mere end sædvanligt og ønskeligt i andre danske love overlades til administrationen og de særlige organer, som skal arbejde med sagerne, men det er ved disse sagers behandling den helt rigtige fremgangsmåde, hvad det ærede medlem hr. Dose også fremførte nu.

Også jeg anbefaler, at man går varsomt frem. Hellere end at gennemføre en forhastet og mindre velovervejet afgørelse bør man se tiden lidt an. Rom blev ikke bygget på een dag, og det vil også tage sin tid at opbygge det nye Grønland. De gennemgribende ændringer i grønlandske forhold og sædvaner, som forslagene tilsigter, må gennemføres i et tempo, der tager alt fornødent hensyn til grønlændernes mentalitet og særlige psyke. Selvom altså også jeg tilråder en vis forsigtighed med hensyn til tempoet, hvad det glædede mig at det ærede medlem hr. Stegger Nielsen også gjorde, er det dog min faste overbevisning, og det ved jeg også er det ærede medlems, at det er nødvendigt, at vi snarest muligt skrider til påbegyndelsen af reformernes gennemførelse. Det ville være urigtigt at trække behandlingen af disse forslag i langdrag. Nu må arbejdet påbegyndes uden forsinkelse. Jeg ved, at grønlænderne er meget interesserede i, at forslagene gennemføres så betids, at reformarbejdet kan sættes i gang allerede i indeværende sommer, og i disse forhåbninger må vi ikke skuffe dem.

At gennemførelsen af de foreslåede reformer vil medføre betydelige udgifter for statskassen, ved vi, men disse udgifter, der på en række områder ret forståeligt kun kan anslås skønsmæssigt, bør ikke afskrække os. Det er en national opgave for Danmark, der ligger for, en opgave, som det danske folk hverken kan eller vil lade ligge, og det kan ikke og skal heller ikke være afgørende, om opgavens forsvarlige løsning medfører en udgift af en eller anden størrelse, når denne størrelse ligger indenfor rammerne af vor formåen, og det gør den.

Vi viser nu den grønlandske befolkning vor gode vilje til at hjælpe, og uden vor hjælp kan de reformer og nyordninger, som

forslagene omhandler, ikke gennemføres, men i sidste instans beror det på grønlænderne selv, om de gode ønsker og forhåbninger om at skabe et nyt og bedre Grønland skal gå i opfyldelse. Den hjælp, vi kan yde, må være hjælp til selvhjælp, som også det ærede medlem hr. Stegger Nielsen fremhævede det. Det ligger i grønlændernes egne hænder at udnytte denne hjælp på en sådan måde, at den bliver til gavn for befolkningen. Det er min opfattelse, at grønlænderne selv er klar herover. Jeg tror, at den almindelige, den jævne grønlander, fangeren eller fiskeren, er opfyldt af ønsket om at vise, at han er rede til at gøre dagens gerning i samarbejde med os og i forståelse med os i samhörighedens ånd.

De få og ret uvæsentlige ændringer, der er gennemført under behandlingen i det andet høje ting, forandrer intet ved det samlede billede, og min gruppe er følgelig rede til at gennemføre forslagene i den skikkelse, i hvilken de nu foreligger. Disse forslag bør vedtages med så stort antal stemmer, at grønlænderne kan se, at den langt overvejende del af det danske folk står bag reformarbejdet. Jeg føler mig iøvrigt overbevist om, at også de få medlemmer af rigsdagen, der ikke har kunnet give disse lovforslag deres tilslutning, nærer den samme kærlighed til Grønland og det grønlandske folk som vi andre, men blot mener ud fra deres synspunkt, at andre veje til at nå det fælles mål burde være betrådt.

Til den tak, som det ærede medlem hr. Stegger Nielsen rettede til den højtærede statsminister, fordi den højtærede statsminister havde nedsat Grønlandskommissionen, slutter jeg mig meget gerne, og jeg tilslutter mig også den tak, det samme ærede medlem rettede til kommissionens formand, til direktøren for Grønlands styrelse og til Grønlandskommissionens øvrige medlemmer. Der er, dette være sagt i al beskedenhed både på det ærede medlem hr. Stegger Niensens og egne vegne, gjort et fortrinligt arbejde i denne kommission, og dette arbejde ville vel ikke være blevet ringere, selvom ikke det ærede medlem og jeg havde været medlemmer. Det store reformarbejde vil nu blive påbegyndt, store ændringer i politisk og forvaltningsmæssig henseende er forestående, men den gamle monopoltid er snart forbi, grønlænderen og rigsdanskeren skal være ligemænd, det grønlandske folk skal uden at miste sit særpræg løftes op til et højere niveau og en bedre levestandard. Grønlands stilling indenfor riget skal konsolideres. Lad os da håbe, at den grønlandske befolkning er moden til at modtage den nye tid med dens